वराष्ट्रः। "ये च न दोषं जनयन्युत्पातान् तावृतुस्त्रभाव-

ऋषिपुत्रवतैः स्रोनेविदादेभिः समासीतिः ॥" तथा च सत्यपुरागम्। "वजाण्मिष्टीकम्यसम्बानिषांतिनखनाः। परिवेशरजीध्मरक्तार्काक्तमयोदयाः॥ हमेश्वीरय रसक्च हमधुप्रयमनीहमाः। गोपचिमदरहिच शिवाय मधुमाधवे ॥ 🛊 ॥ तारोख्कापातकलुषं कपिकाकेन्द्रमखलम्। व्यनिव्यंतनं स्पोटं धूमरेगुनिराकुतम्॥ रक्तपद्मारका सन्धा नभः चुव्यार्ववीपमम्। वरिताचान्त्रं ग्रोवं हक्षा यीथी ग्रुमं वदेत् ॥ 🛊 ॥ श्रकायुधपरीवेशी विद्युक्तवरीष्ट्रणम्। कम्योदर्भववेक्तवं रखनं दरमं चिति:। नव्हपानसरसां हराह्या भवनप्रवाः। यतनचादिगेषानां वर्षासु न भयावष्टम् ॥" इरिवंधे वर्षावर्षं नायास्। "कचित् कन्दरहासाद्यं प्रिकीन्याभरणं

कचित्।" इति दर्भनात् वर्षास भिलीन्याहमो न भयावहः॥ "दिखकीभूतगत्मर्वविमानाद्भतद्योनम्। यष्ट्रनच नतारामां दर्शनच दिवासरे ॥ गीतवाद्विनियोषो वनपर्वतसातुष्ठ । श्रखहडी रखोत्पत्तिरपापाः श्रदि स्टुताः ॥॥॥ श्रीतानिवतुषारतं नह्नं स्मपचिवाम्। रचोयचादिसस्वानां दर्शनं वागमानुषी । दिश्री धुमान्यकाराच श्रुक्तभा वनपर्वताः। उचे: खर्थोदयास्तलं देमने श्रोभना मता: । । श्चिमपातानिकोत्पपातविक्तपाद्भुतद्रभ्वम्। डङ्गाञ्चनाभमाकार्यं तारोस्कापातिपञ्चरम्। चित्रा मभौद्भवाः स्त्रीष्ठ गोव्जाश्वस्मप्रास्। यत्राष्ट्रस्ततानाच विकाराः शिशिरे शुभाः ॥ ऋतुखभावचा द्वित दृष्टाः खत्ती शुभावष्टाः। ऋतावस्त्र चीत्राता दहाची स्थादावया: ।* उक्ततानाच या गाया ग्रिश्ननां चेहितच वत्। खियो यथ प्रभावको तक नास्ति व्यतिक्रम: । पूर्ववरति देवेष्ठ पश्चाहक्कृति मातुषान्। गारेश्यता वाम्बद्दि सत्या होया सरसती ॥" रहस्रातः।

"च्योतिर्ज्ञानं तथोत्यातमविद्त्वा तु ये वृवाम्। यावयन्त्रयंत्रोभेन विवेयास्त 2पि यवत: " विनेया दक्क नीया:। इति च्योतिस्तस्यम् । # । भौमदिकानरी चोत्पातशानिमांत्ये बाधायावधि २१२ बाधायपर्यनां द्रष्ट्या। तथा देवीपुराखे महाभ्युद्यपादे सर्वदेवकी-वर्जीतातशानिवमाप्ताधाये चकीश्रव्दे च द्रष्या। तकोता भान्तः घट्कमभाव्दे द्रष्ट्या । 🛊 । अथ प्रान्तिकपौष्टिकक्रमेदिनम् । तच वारा रविसीमनुधहत्त्वातशुक्राणां तच नचत्रांब उत्तराघाटा उत्तरपन्गुबी उत्तर-भाइपत् रोष्टिकी चित्रा चतुराधा क्राधिरः शाफरि

श्रीभन:। लयं श्रीभनम्। इति च्यीतिवतस्त्रम्॥ ग्रान्ति:, पुं, हत्ताईदिग्रेय:। जिनचक्रवर्तिविग्रेय:। इति हेमचन्द्रः ॥ दश्मन्दन्तरीयेन्द्रः । यथा,-"धर्मपुत्रस्य पुत्रांस्तु दश्मस्य मनीः ऋगु। सुचेत्रकोत्तमीनाच भूमिश्रेण्यच वीर्यवान् ॥ भूतानीको निर्मित्रो व्यवसनी जयदय:। भूरिदाकः सुवर्षास ग्रान्तिरिकः प्रतापवान् । व्यापो मूर्तिष्टविद्यांच खन्नतिचावयस्त्रथा। नाभागीवप्रतिसञ्चेव सीरभा ऋषयक्तथा । प्रावाखाः प्रतसंखाच देवतानां गवास्तथा। वालिश्चुक्तं इरिच गदया घातियव्यति ॥" इति गावड़े ८० वाधाय: ।

श्रान्तिकामः, त्रि, (श्रान्तिं कामयते इति। कम् + विड् + कच्।) ग्रान्यभिकाषी। यथा, "श्रीकाम: प्रान्तिकामी वा यच्यत्रं समा-

चरेत्। वृद्धायु:पुरिकामी वा तथैवाभिचरत्रिष ।" इति संखारतत्त्वम् ।

प्रान्तिरहं, की, (प्रान्तेर्गृष्टम्।) प्रान्यानयः। यज्ञानी ग्रामिकुक्षणवेन ज्ञानसा ग्रहम्। तत्पर्याय:। खायर्वगम् २। इति हेमचन्द्रः॥ (यचा, ब्रह्त्संहितायाम्। ४४। ५। "कब्देष्ठ विवधीयात् पुरार्थे प्राक्तिरहगानाम्॥") भाग्तं, जी, सान्तम्। इत्यमरटीकासारसुन्दरी। श्रान्वति:, स्त्री, ब्राचागर्यास्ता। इति श्रव्द-चित्रका । पुक्तकाकारे यात्रतिरिति च पाठ:। भ्राप:, पुं, (भ्रापनिसिस । भ्राप + चन्।) खाक्रोभ:। (यथा, रघु: । ५ । ५६/।

"संमोचितः सत्तवता त्वयारं

भाषाचिरप्राधितदर्भनेन ।") दिवाम्। इति मेदिनी । बादास पर्याय:। खकरिंगः १। इत्यमरः । खजीवनिः इ व्यजननि: ३ व्यवग्रहः ५ निग्रहः ६। इति भरत: । खभिसम्यात: ७। इति यज्ञान्तरम्। श्चेषस्य पर्याय:। भ्रपनम् २ भ्रपय: १। इत-मरः । मिथानिरसनम् । इति प्रव्हरता-वली ॥ (उपदव: । यथा, रामायब ।१।२६।३५। "उदाध रजनीं तत्र ताङ्काया वने सुखम्। सुत्ताप्रापं वनं तथ तक्षान्नेव तदाइवि। रमकीयं विवक्षाच यथा चेत्ररषं वनम्।" "मुक्तमार्गं व्यवगतीपदवम्।" इति तङ्गीका।

जलम्। यथा, ऋर्विदे। १०। २८। ४। "प्रतीपं ग्रापं नदी वहन्ति।" "नद्यो मङ्गाद्याः सरितः प्रतीपं प्रतिकूलं ग्रापं उदकं वहन्ति।" इति तद्वाची वायगः।) शापटिकः, पुं, मयूरः। इति केचित्॥ भाषास्त्रः, पुं, (भाष एव अस्तं यस्य।) सुनि:। इति विकास्त्रीय: । भ्रापरिकः, पुं, (भ्रपरान् इन्तीति। भ्रपर+ "पिच सह्यक्शान् इन्ति।" १। १। ३५। इति

ठक्।) मत्यघारकः। इति केचित्।

रेवती पुष्या व्यक्ति इसा। तत्र चनः । ग्राब्दः, वि, (ग्रब्दस्यायमिति। ग्रब्द + व्यव्।) प्रव्यवस्थी। यथा। एक: ग्राब्दीरपरचार्थः। इति दायभागः । (ग्रन्दमयः । यथा, भाग-वते।२।२।२।

> "ग्राब्दस्य हि ब्रह्मम रघ पर्या यज्ञामभिर्धायति धीर पार्थै: ") सरसतां की, प्रान्दी। इति केचित्। ग्राब्दबोध:, पुं, (ग्राब्द: ग्रब्दसम्बन्धी बोध: 1-) ग्रव्हार्यज्ञानम्। न्यायमते पदार्यज्ञानजन्य-ज्ञानम्। तस्य कर्णं पद्यानम्। तस्य कार्णं पद्मित्तानम्। कदाचित् लच्याचानम्। एवं चाकाङ्गायीय्यतासत्तितात्पर्यज्ञानच ।

"पदचाननु करसं दारंतच पदार्थेशै:। ग्राब्दवीय: पर्व तत्र ग्रातियी: सहकारिकी ॥" इति भाषापरिक्हेदः॥ ॥॥

भाव्दवीधप्रकारं दर्भयति पदचानिक्वति। न तु जायमानं पदं करखं पदाभावेशिप मौनि-स्रोकारी प्रान्दबोधात्। परार्थधीरिति पद-जन्मपदार्थसारमां बापार:। सन्यथा पदशान-वत: प्रत्यचादिना परार्थीपस्थिताविष ग्राब्द-बोधापत्ते:। तचापि इत्त्रा पर्जन्यत्वं बोधां बाखणा घटादिपदात समनायसमधीन बाकाश्-सर्ये जाते आकाश्रस्तापि श्राव्दवीधापत्ते:। वृत्तिः प्रतितवच्यान्यतर्यनमः। अनेव प्रति-चानस उपयोग:। पूर्वे प्राक्तियहाभावे पदचानेश्रप तत्समन्धेन सरगातुपपत्ते:। पद्ञानख हि समन्दिज्ञानविधेयाचेसार-कलम्। 🕸 । प्रक्तिच पदेन सङ पदार्थेख समन्य:। असाक्ष्यादयमधी बोह्य इती-श्वरेक्शरूपा आधुनिके नाचि प्रतिरस्येव एकाइग्रेश्वा पिता नाम कुर्यादितीत्ररे-क्छाया: सत्वात् बाधुनिके तु सक्केते न प्रति-रिति सम्प्राय:। नवास्तु रेश्वरेच्छा न प्रक्तिः किल्बिक्वेव तेनाधुनिकसङ्कतेश्प प्रक्तिरकीति वद्क्ति। । प्रक्तियञ्च वाकर्यादितः। तथा हि।

को घाप्तवाकाद्वावद्वारत्य। वाकास प्रेमाडिवतेर्वत्न वाजिष्यतः विद्वपद्ख रहाः ।" धातुप्रक्रतिप्रवयादीनां प्रक्तियही वाकरणाद्-भवति कचित्त सति बाधके त्यञ्चतरपि। यथा, वैवाकरगेराखातस्य कर्तरि प्रक्तिरचते। चैत्र: पचतीळादौ कर्त्रा सङ् चैत्रस्थाभेदान्वय-स्तन गौरवाज जन्यते किन्तु हतौ श्रास्तियहो लाघवात्। क्रतिचेत्रादौ प्रकारीभूय भासते। न च कर्तरनिधानाचेत्रादिपदानन्तरं हतीया खादिति वाचं कर्त्त संख्यानिभधानस्य तत्र तम्बलात्। संस्थाभिधानयोयाध कर्मातादान-

वर्द्धः। प्रथमान्तपदोपस्याध्यक्रमेत्वादीयस्य

विशेषसालतातृपणाविषयत्वमणः तेन चेत्र रव

"श्रक्तियरं वाकरकोपमान-